

Bilag.

Skitseforslag til hovedlinier for indkomstdannelsen og erhvervspolitikken.

På mødet i Grønlandsudvalget af 1960 den 1. november 1962 blev formanden bemyndiget til at nedsætte et underudvalg, som skulle søge at udarbejde et forslag vedrørende løn- og indhandlingsprispolitikken.

Underudvalget fik følgende sammensætning:

Landhøvding Finn Nielsen (formand),
Kontorchef K. Bredahl,
Departementschef Eske Brun,
Direktør Hans C. Christiansen,
Folketingsmedlem Nikolaj Rosing.
Grønlandsudvalgets formand, førstedirektør Ebbe Groes og landsrådsmedlem Erling Høegh har deltaget i underudvalgets møder.
Der er i underudvalget opnået enighed om nedenstående forslag:

I. Målsætningen.

Det grønlandske erhvervslivs udbygning og dermed det grønlandske samfunds udvikling er det givne mål. Dette mål må nås i samarbejde mellem befolkningen i Grønland og i det øvrige Danmark.

Den grønlandske befolknings medbestemelsesret og medansvar er en afgørende forudsætning.

Den sammenhæng, der findes i alle samfund mellem befolkningens økonomiske aktivitet og fremgangen i indkomsterne, må også anerkendes i Grønland. Denne linie kan gennemføres ved at skabe en stærkere forbindelse mellem på den ene side lønninger og indhandlingspriser og på den anden side produktiviteten i det grønlandske samfund. Dette system — produktivitetens linie — er en betingelse for, at den grønlandske befolkning kan bevare initiativ, arbejdsglæde og selvrespekt.

II. Begrundelsen for øjeblikkelige indkomstforbedringer.

I perioden efter krigens afslutning er grønlændernes levestandard reelt næsten tredoblet. Selvom en større og større del af befolkningen har opnået acceptable indkomster, ligger levestandarden alligevel på et lavt gennemsnit. En beregning viser således, at realindkomsten pr. indbygger i Grønland gennemsnitligt kun udgør knapt halvdelen af realindkomsterne i det øvrige land.

Selvom udvalget har ment, at visse øjeblikkelige forhøjelser af lønninger og indhandlingspriser er nødvendige, hvilket vil øge eksportunderskuddet, behøver denne foranstaltning ikke i det lange løb at stride mod den opstillede målsætning for den økonomiske politik.

Dette skyldes, at der efter udvalgets opfattelse kan forventes en økonomisk vækst i de kommende år, bl. a. som resultat af de investeringer, der finder sted i industri anlæg i en række byer, den betydelige udvidelse af den grønlandske fiskerflåde, og det omfattende program for uddannelse af befolkningen. Denne tillid til fremtiden støttes også på, at fabriksvirksomhedernes resultater er blevet forbedret i den senere tid. Det er i industribyerne, at Grønlands økonomiske fremtid må opbygges. Industrialiseringen af erhvervslivet og tilflytningen til fiskeribyerne må imidlertid tage sin tid.

En del af de mindre produktionssteder drives med underskud, og man kan ikke regne med, at disse steders samlede underskud kan fjernes gennem øget produktivitet. Produktionen på hovedparten af disse steder må imidlertid opretholdes af beskæftigelsesmæssige hensyn, så længe byerne ikke kan huse og beskæftige alle, der ønsker at flytte.